

have søgt Lægehjælp hos ham er kommen i Berøring med. Af personlig Erfaring kan jeg bevidne, at han, naar jeg i Embedssager har haft med ham at gøre, med Dygtighed og Samvittighedsfuldhed har udført de Hverv, der have paahvilet ham. En tilfældig Omstændighed, et Brud af min højre Arm, som jeg en Gang i Vinter ved et Fald havde det Uheld at paadrage mig, og hvorfor jeg søgte Distriktslægens Hjælp, medførte, at jeg i Løbet af en Maanedes Tid var i daglig Forbindelse med ham og vandt et nærmere Kendskab til ham, end rimeligvis ellers vilde have været Tilfældet. Jeg tilskriver den Omhu og Dygtighed, hvormed jeg blev behandlet af ham, at jeg i Løbet af forholdsvis kort Tid genvandt Armens og Haandens fulde Brug og føler Trang til ved denne Lejlighed at aflægge Vidnesbyrd herom saavel som om, at jeg intet har erfaret eller iagttaget hos ham, som kan tjene til Støtte for de meget graverende Beskyldninger, der foreligge mod ham. I disse sidste beder jeg Forklaringen, om fornødent Undskyldningen, for min Fremdragen af et saa ganske personligt og privat Forhold søgt. H. Prahl".

Efter dette taler dog til Fordel for Langhoff og til Begrundelse af, at man kunde forsøge at bevare ham som Distriktslæge i Ringsted, for det første hans utvivlsomme og ubestridte Dygtighed, for det andet, at det ikke i et eneste Tilfælde er godtgjort, at han har været beruset i sin Lægegerning eller Embedsvirksomhed, men at der tværtimod foreligger og den Gang forelaa talrige Vidnesbyrd om, at han har passet sin Lægegerning tilfredsstillende.

Men hvad gik saa alligevel Sundhedsstyrelsens Indstilling ud paa? Gik den nu ud paa, at man skulde regne alt det, Langhoff havde forset sig med, for Nul og Nichts og ingenting og slet ikke gøre noget ved ham? Nej, paa ingen Maade. For at forstaa denne Sag ret skal man se, hvor streng Sundhedsstyrelsens Indstilling egentlig var. Den er meget streng. At følge Sundhedsstyrelsens Indstilling og at afskedige ham er saa at sige det samme, der er ingen principiel Uoverensstemmelse i det. Derfor er det, naar den højtærede Justitsminister har fremsat en Udtalelse om, at Sundhedsstyrelsen maaske syntes, at en saadan Læge var god nok til Befolkningen o. s. v., ganske urigtigt. Sundhedsstyrelsen gør en meget streng Indstilling. Jeg skal tillade mig at citere Sundhedsstyrelsens Indstilling — det maa den højtærede Formand tillade, thi det er jo Hovedpunktet i Sagen. Den lyder saaledes: „Sundhedsstyrelsen

nære overvejende Betænelighed ved at indstille Distriktslæge Langhoff til Afskedigelse paa Grund af det i nærværende Sag fremkomne. Men da paa den anden Side hans Adfærd i de ovenfor ommeldte Henseender i høj Grad maa misbilliges, skal Sundhedsstyrelsen indstille, at der tildeles Distriktslæge Langhoff en alvorlig Irettesættelse med Tilkendegivelse af, at man forventer, at han fremtidig vil vise Maadehold i Nydelsen af Spiritus, og at han straks vil blive afskediget fra sin Stilling, saafremt hans Forhold herefter maatte give Anledning til Klage."

Det er ikke at slaa en Streg over det hele, at viske det hele ud, men det er at optræde saa strengt, som man overhovedet kan optræde overfor Distriktslæge Langhoff, naar man ikke vil afskære ham fra at forsøge at fortsætte paa den gode Bane, som han uimodsagt paa det Tidspunkt i godt og vel et Aar havde været inde paa. Men naar den højtærede Justitsminister ikke vilde følge denne Indstilling, men skønnede det rigtigere at afskedige Dr. Langhoff, som havde forset sig, maatte den højtærede Minister gøre det, men denne Afgørelse laa lige paa Siden af det, som Sundhedsstyrelsen havde indstillet, saa der var egentlig heller ikke i det en saadan Uoverensstemmelse i selve Sagen mellem Sundhedsstyrelsens Formand og den højtærede Justitsminister, at denne af den Grund kunde sige: En Formand i Sundhedsstyrelsen, der ser saa forskelligt fra mig paa Dr. Langhoffs Forhold, kan jeg ikke arbejde sammen med. De saa saa godt som ens paa Forholdene; man kan i Virkeligheden give begge Ret, om man vil sige med den højtærede Justitsminister: Dr. Langhoff bør, fordi han har forset sig, afskediges, eller med den afskedigede Formand: Nej, vi have overvejet det og synes dog ikke, at Langhoff bør afskediges, men der bør gives ham en skarp Irettesættelse og Tilkendegivelse af, at hvis han forser sig en Gang til, vil han blive afskediget. Der er egentlig næsten ingen Forskel her, man kan synes, at baade det ene og det andet kan være rigtigt. Det var vist det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), der sagde, at her skulde den højtærede Justitsminister have grebet ind og sagt: En Formand for Sundhedsstyrelsen, der ser saa forskelligt fra mig paa, hvorledes Dr. Langhoff bør behandles, kan jeg ikke arbejde sammen med, ham afskediger jeg. Men dertil siger jeg: Nej, det var en Fremgangsmaade, der ikke stod den højtærede Justitsminister aaben, thi Sundhedsstyrel-